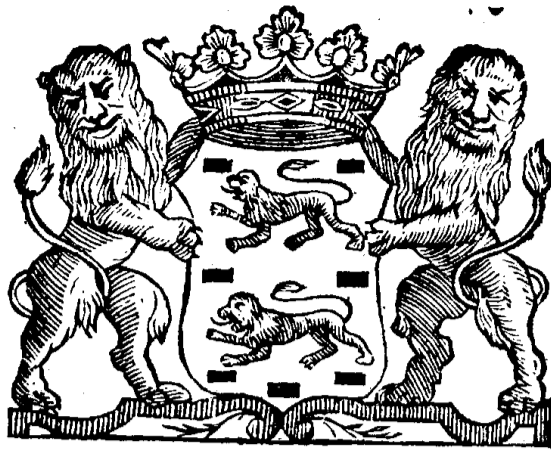

VRIESCHE

COURANT.

DONDERDAG

DEN 16 OCTOBER.

T U R K T E N.

KONSTANTINOPOL den 12 September. Ter gelegenheid der aankomst van den Franschen Ambassadeur, *Generaal Sebastiani*, en het onthaal, hem door de Porte aangedaan, is door den Engelschen Gezant, Heer *Arbutnot*, tot geruststelling der Kooplieden zynner Natie, een Brief uitgevaardigd, in welken gezegd wordt, dat men niet kan ontveinzen, dat eerlang eenen naauwe vriendschap en verstandhouding tusschen den Franschen Ambassadeur en de Porte, en van den kant dezer laatste dadelyke blyken dier vriendschap verwacht moeten worden, want dat het onthaal, den Franschen Ambassadeur te Parys aangedaan, alleraangenaamst aan de Porte geweest is; doch, dat men niet gelooven kan, dat zy eenen werkelyke Vreedebruik met Rusland of Engeland zou bedoelen, vooral, daar in dat geval haare beide thans in Zee zynde Eskaders in de magt dier Mogendheden zouden moeten vallen.

R U S L A N D.

PETERSBURG den 21 September. Z. M. de Keizer heeft in den Besturenden Senaat doen voorlezen, en hierop door middel der Hof-Courant doen publick maken het navolgend, op den 30 Augustus uitgevaardigd, Manifest:

Wy *Alexander* de Eerste, door Gods Genade Keizer en Zelfheerscher aller Russen, enz., enz., enz.

Doen allen onzen getrouwe Onderdanen te weten: Terwyl wy, onder onze zorgen voor het welzyn onzes Ryks, onze aandacht onophoudelyk ook op deszelfs Buitenlandse Betrekkingen gerigt houden, is het altoos onze wensch geweest, dezelve op grondslagen van een onwrikbaar staatkundig voordeel te vestigen, en door verbintenissen te beschermen, die voor den toestand onzes Vaderlands het best gepast zouden zyn.

Met dit oogmerk oordeelden wy, van den eersten aanvang onzer regering, nuttig, de alstoen plaats hebbende oneenigheden te verwyderen, en ons door Vriendschapstraktaten met die Mogendheden te vereenigen, wier wyze en gematigde grondbeginselen beter overeenstemden met haare onafhankelykheid en met de algemeene rust. De Allerhoogste zeggende onze wenschen, door te dien tyd aan Europa eenen algemeenen Vreede te schenken.

Edoch, het behaagde deszelfs ondoorgrondelyke Raadsbesluiten niet, deze orde van zaken te doen voortduren. De Oorlog berste wederom uit.

Offchoon wy, aangezien onze ligging, aan denzelven geen onmiddelyk deel namen, hielden wy echter nimmer op, volgens onze verbintenissen en volgens de onveranderlyke gronden des algemeenen welzyns, den Vreede te wenschen, en door een minnelijke tusschenkomst tot deszelfs herstel te arbeiden.

Te midden dezer tusschenkomst, dwong ons de geest van vergroting, die van dag tot dag by het Fransch Gouvernement toeneemt, en den toestand onzer Bondgenoten bedrigt, als ook deszelfs verregaande heerschzucht, aan dezen Oorlog een werkdaag deel te nemen.

Wy grepen naar de Wapenen, doch hielden niet op den Vreede te wenschen. Ook gaven wy reeds toen (by de Ukase van 1 September 1805) te kennen, dat het doel onzer wapening was, het handhaven der heiligheid onzer verbintenissen, en het herstellen der algemeene rust.

De ongelukken, die de wapenen der Bondgenoten troffen, hebben het uitvoeren van deze onze voornemens doen uitstellen, doch de grondbeginselen, waar op zy rusteden, niet veranderd. Met het begin des tegenwoordigen Jaars toonde het Fransch Gouvernement zich tot Vreedes-toenaderingen geneigd; wy gaven bevel, om onverwyld daartoe met hetzelfde Onderhandelingen te openen.

Het te weeg brengen van eenen Vreede, die met de waarheid en zekerheid van ons Ryk, met de belangen onzer Bondgenoten, en met de algemeene rust van Europa gepaard ginge, was tot den grondslag dezer openingen bestemd.

Tot ons leedwezen, echter, stroomden de met Frankryk ontworpen Vreedesvoorwaarden noch met de waarheid van ons Ryk, noch met de belangen onzer Bondgenoten; wy hebben geweigerd onze bekrachtiging aan deze voorwaarden te geven.

Ten einde echter, ter zelfder tyd, de onveranderlykheid te doen zien onzer grondbeginselen, die, te midden der verschillende gebeurtenissen, altoos op één en hetzelfde doel gerigt zyn, hebben wy ook tevens de middelen en grondslagen opengelgd, volgens welken wy genegen zyn, de Onderhandelingen met het Fransch Gouvernement wederom te openen.

De grondslagen, welken wy aangeboden hebben, zyn van den eenen kant zo gematigd, dat zy zonder bedreiging der algemeene veiligheid niet verworpen kunnen worden, en van den anderen kant zo strokend met het belang van alle daarin betrokkene Mogendheden, dat met derzelver aanmerking de Vreede door geheel Europa, en wel op een duurzame wyze bevestigd kan worden.

Het herstel van den Vreede of de voortdoring van den Oorlog zal dus het gevolg van dezen maatregel zyn. Wy wenschen Vreede; wanneer echter geene duurzame en op wederkerige voordeelen gegronde Vreede verkregerd wordt, als dan zullen wy, met verwerping aller trappen van minder of meer voordeliger Vredesverdragen, aan de eer des Russischen naams, aan de veiligheid van ons Vaderland, aan de heiligheid onzer verbintenissen, aan de algemeene redding van Europa verschuldigd zyn, tot eenen Inspanning onzer kragten over te gaan, welke, volgens alle deze bedenkingen, onvermydelijk nodig zou worden.

Wy zyn overtuigd, dat de Voorzienigheid des Allerhoogsten, die de waarheid verdedigt, als dan onze gerechte zaak met haaren sterken arm zal beschermen.

Wy zyn overtuigd, dat onze getrouwe Onderdanen, ten allen tyde beziel door liefde jegens het Vaderland, ten allen tyde, geleid door eer en dapperheid, en omgeven door groote voorbeelden van Vaderlandse yver, hunne kragten met de onzen vereenigen zullen, zodra de veiligheid van Rusland, de stem des roems en onze bevelen hen roepen zullen, om werkzaam te zyn ten algemeenen beste.

In dit vaste vertrouwen op de hulp van God en den yver onzer getrouwe Onderdanen, hebben wy nodig geoordeeld hen met deze voorlopig van onze oogmerken te verwittigen; om hun daar door een nieuw bewys te geven, dat wy in geene onzer ondernemingen de uitbreiding onzer Grenzen, noch den nietigen roem van voorbygaande zegepalen bedoelen, maar dat wy wenschen en werken, ter bevestiging der algemeene veiligheid, ter handhaving onzer verbintenissen, en ter verzekering der waarheid van ons Ryk.

Gegeven te St. Petersburg, den 30 Augustus 1806, het 6de Jaar onzer Regeering.

ALEXANDER.

De Minister der Buitenlandse Betrekkingen,
ANDREÏ BUDBERG.

Na het lezen van dit Keizerlyk Manifest hield de Bestierende Raad in de gehouden Algemeene Vergadering van al de St. Petersburgsche Senaatsdepartementen, op den 16 Sept., het voor zynen plicht, door Afgevaardigden uit deszelfs midden, aan zyne Keizerlyke Majesteit zyne onderdanigste dankbaarheid te betuigen, het welk ook op den 17 September met de volgende uitdrukkingen gedaan werd:

ALLERGENADIGSTE HEER!

De Bestierende Raad houd het voor zynen heiligen plicht, voor den allerhoogsten Troon alleronderdanigst de gevoelens der paalioze hoogagting en dankbaarheid te kennen te geven, welke het Manifest van uwe Keizerlyke Majesteit, op den 11 September, ter algemeene kennisgeving in het licht verschenen, verwekt heeft.

De Raad is overtuigd, dat alle trouwe Onderdanen in het wyd uitgetrekte Russische Ryk, alle Volken der Aarde, uwe zorg voor de herstelling der algemeene en duurzame rust zullen zegenen. Dezelve is ook overtuigd, dat alle harten van de algemeene verontwaardiging zullen ontbranden, wanneer de vermetelheid en dubbelzinnigheid van den Vyand der algemeene rust de maat van uwe toegevend en zagmoedigheid mogten te boven gaan. Als dan zullen onze Vyanden ondervinden, dat uwe gematigheid paalen heeft, die de waarheid van uw Ryk en de veiligheid uwer Bondgenoten openleggen, en dat boven deze paalen, uw beledigd geduld tot gedugte en ernstige stappen zal overgaan.

De geschiedenis van uw Ryk, Allergenaadigste Monarch, getuigt, dat het Russische Volk, door zyne trouw en dapperheid beroemd, aan de grootmoedige bedoelingen van uwe glorijryke Voorvaders, het zy tot uitbreiding der Grenzen van het Ryk, het zy tot verheerlyking van den Russischen Naam steeds alles heeft opgeofferd, en dat de voorkomende hinderpalen op de baan van den roem, niet alleen deszelfs yver niet verstaanwd, maar deszelfs dapperheid en pogingen verdubbeld heeft. Wat

zou men tegenwoordig van dit Volk niet te verwagten hebben, daar gy, Allerdorlugtigsten Monarch! aan het zelve verklaart, dat enkel de veiligheid des Ryks, de heiligheid uwer Verbintenissen en de redding van Europa u ter hulpe roept.

„Ja, de Raad, vol eerbied voor uwe wyze grondbeginselen en onvermoeide zorg, weet, dat een geveinsde en onzekere Vreede met eene Regeering, die door enkele heerschzucht gedreven word, niet zelden gevaarlyker pleeg te zyn, dan zelfs de bloedigste Oorlog; en door het gevoel en den yver voor roem van uwen Naam en uw Ryk geroepen, verstoort dezelve zich, U, Doorlugtigste Monarch, plechtig te verzoeken, dat alle door U zo zeer met weldaden overladden Collegien, alle Volken, die uw uitgestrekt Ryk bewonen, enkel op uwen wenk wagten, om voor het geliefde Vaderland hun goed en zelfs hun leven ten offer aanbieden.

„En wat Vorst der Aarde kan van zyne Onderdanen zulken yver, zulke pogingen verwagten, als gy, daar gy van den voor Rusland gewenschten dag der Troonbeklimming af, niet ophoud, weldaden over alle Volken uittefloeren, die aan uwen Rykstaf onderworpen zyn, daar gy door wyze verordeningen alle bronnen voor den algemeenen welstand open en het ook voor de laatste Nakomelingchap bewaart, de vruchten van uwe groote verrigtingen te genieten en den afgeleiden naam *Alexander* te zegenen.”

DUITSCHLAND EN BYGELEGENE LANDE N.

BERLIN den 4 October. Naar men verneemt, heeft de Fransche Gezant by ons Hof de Reispasen, niet alleen voor zich en zyne Familie, (zo als hy die had gevraagd,) maar ook voor alle de Perzonen van geheel het Fransch Gezantchap bekomen, en zal heden of morgen deze Stad verlaten, hebbende heden afscheid van zyne Bekenden genomen; gelyk ook Dresden door den Heer *Durand*, Fransch Minister by het Keur-Saxisch Hof, zonder afscheid nemen verlaten is.

Eergister is in 's Konings Hoofdkwartier te Naumburg een Courier van den Generaal van *Knobelsdorf*, onzen Minister te Parys, aangekomen.

Uit Zuid-Pruisen wordt gemeld dat de tyding van den aanmarsch van een Russisch Leger door Nieuw Oost- en Zuid-Pruisen, naar Silesien meer en meer geloofwaardigheid verkrygt; dan tot hier mangeld het nog aan genoegzame zekerheid, om zulks den Lezer als echt te kunnen mededelen.

FRANKFORT den 5 October. Volgens de Brieven van Erlangen, (een Stad in het Markgraafschap van Barchuth, en dus Pruisisch,) in dato 30 September, was daags te voren, in de schoonste en vreedzaamste orde door die Stad eene Divisie Fransche Troepen getrokken, aan 't hoofd hebbende de Generaals *Drouet*, *Frère* en *Werte*, en bestaande uit 3 Regimenten van Linie, eene Compagnie Jagers te Paard, eene Compagnie Rydende Artillery, 10 stukken Kanon en een Wagenburg van meer als honderd Wagens. Des daags bevorens had een Adjudant derzelver aankomst berigt, en by het Koninglyk Kreits-Directorium verzocht om den doormarsch, die ook terstond werd toegestaan. Die Troepen marcheeren op Bamberg, werwaards het Hoofdkwartier eerstdaags zal volgen. Het schynt dat de Franschen door den Opper-Paltz op de regterzyde, en over Bamberg, Schweinfurt, enz., op de linkerzyde voortrukken, en zo de defilées van Grafenberg en Streitberg zullen ontrekken.

Volgens een Brief uit Saxen zou de Koning van Pruisen, na zyn vertrek van Potsdam naar het Leger, een Brief van Keizer *Napoleon* ontvangen hebben; men weet volstrekt niets van deszelfs inhoud; maar misschien is dezelve bereids door zyne Pruisische Majesteit beantwoord; althans volgens een Brief van Hanau, van 30 September, was een Pruisisch Generaal by den Keizer *Napoleon* aangekomen, met een zeer omstandigen Brief van den Pruisischen Monarch.

Intusschen naderen de geduchte Fransche en Pruisische Legers zich al meer en meer, en men rekend dat heden van Wurtzburg tot Bamberg 120 duizend Franschen staan, behalven 40 duizend Man Confederatie Troepen; voorts wordt aan de Lahn een tweede Fransch Leger geformeerd van 54 duizend Man, en eene derde, van 80 duizend Man, moet van den Hollandischen kant in Westphalen dringen.

II O L L A N D.

LEEWARDEN den 15 October. In zeker schryven uit Munster, van den 7 dezer, werd een artikelje uit een Pruisisch Courant aangehaald, het welk zegt, dat de Koning tijtmaal vast en onherroepelyk tot den Oorlog besloten heeft, en dat hy uit dezen stryd magtiger dan ooit en als Keizer van het Noorder-Duitschland optreden, of in denzelven moedig en groot eindigen wil. De Saxen en Hesen hebben zich, volgens dat zelfde Blad, op het naauwst met Pruisen verbonden, en moeten daar mede slaan of vallen.

De Minister van Oorlog van zyne Majesteit den Koning van Holland, heeft by eene bekendmaking van den 9 dezer, alle gegageerde Onder-Officieren en Soldaten, welke zich binnen het Koningryk of langs de Grenzen bevinden, uitgenodigd, om Rekruten voor 's Konings Armée aantene men; en ter hunner informatie daar by doen berichten, dat de Rekruten zullen moeten zyn Ongehuwd, niet beneden de agtien noch boven de veertig Jaaren oud, welgemaakt van Lyf en Leden, lang 5 Voet en 3 Duim en daar en boven, en dat aan Handgeld voor een Rekrut word goedgedaan van een tot zes Dukaten, naar dat de Rekrut is, — voor aanbrengheld drie Dukaten, en aan reiskosten voor ieder vier uur Transport, tien Stuivers voor ieder Rekrut en voor den Aanbrenger; terwyl het engagement voor zes Jaaren zal moeten zyn. — Die de meeste Rekruten aanbrengt, zal een extra beloning genieten. — De Maatschappen, welke zullen worden aangenomen, zullen moeten worden getransporteerd naar een dergenerale Depôts van Werving, geëtabliseerd te *Nymegen* en *Gorinchem*, of wel naar een der Depôts van de Regimenten of Corps van 's Lands Armée, welken zig bevinden in *den Bosch*, *den Haag*, *Brielle*, *Middelburg*, *Bergen op den Zoom*, *Alkmaar*, *Groningen*, *Breda*, *Deventer* en *Zutphen*; zullende by deze Depôts respectivelyk het Hand en Aanbrengheld, als mede de Reiskosten, volgens de bovengemelde bepalingen, voor de Rekruten, na dat dezelve zyn goedgedaan, worden uitbetaald.

Door het Departementaal Bestuur van Vriesland, is uitgevaardigd de navolgende

N O T I F I C A T I E.

HET DEPARTEMENTAAL BESTUUR VAN VRIESLAND, brengt by dezen ter kennis van de Ingezetenen:

Dat, volgens Koninglyk Decreet van den 2 dezer, door de Officieren der Convoijen en Licenten, geene Pasporten, zullen worden afgegeven voor Paarden of eenig ander Vee, van wat soort hetzelfde zoude mogen zyn, waar van de Uitvoer, het zy te Water, het zy te Lande, zoude moeten geschieden naar Plaatzten, gelegen over de Oostelyke Grenzen van dit Koningryk, en wel van Schenkenschap tot Delzyl, en verder langs de Zee-zyde tot den Abt.

En ten einde zulks aan een iegelyk bekend moge worden, willen wy, dat deze alomme, daar zulks gebruikelijk is, zal worden afgekondigd en aangepakt.

Aldus gedaan op het Landchapshuis binnen Leeuwarden, den 6 October 1806.

THYS FEENSTRA, Vr.

Ter Ordonnantie van het Departementaal Bestuur,
PETRUS WIERDSMA.

De Concept-Mistive van H. H. Mogenden aan Z. M. den Koning, behorende tot de officieele Stukken, in onze vorige gemeld, is van navolgenden inhoud:

S I R E!

Zedert een aantal Jaaren zag ons gefolterd Vaderland, door tegenspoed op tegenspoed gedrukt, elken straal van hoop, die zich in het verschiet vertoond, bykans even spoedig verdwynen.

De groote gebeurtenissen, die over het lot der Wereld eens eindelyk zullen beslissen, en op dit Koningryk zulk eenen merkelyken invloed moeten hebben, verrydelde dikwerf de meestgegronde verwachting, en deden de best doordachte maatregelen mislukken.

Het tegenwoordig tydstip levert een nieuw bewys dezer waarheid op, en wy betreuren met U, Sire! dat het smeulend vuur des Oorlogs, het geen ons Vaderland en geheel het Menschdom met nieuwe rampen dreigt, den gelukkigen uitflag der weldadige en wyze pogingen uwer Majesteit in deze ogenblikken verhandeld heeft.

